

DECIZIE

19 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componentă:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii:

Nicolae Clima
Tatiana Vieru, Ion Corolevschi
Nicolae Gordilă, Svetlana Novac

examinând recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „MVIP Trans” către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 mai 2013, prin care acțiunea a fost admisă integral,

c o n s t a t ă:

La 08.08.2013, reclamantul SRL „MVIP Trans” a depus cerere de chemare în judecată către IFS mun. Chișinău privind anularea deciziei nr.3506/3/11 din 12.12.2012 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 20.11.2012, a fost efectuat controlul fiscal operativ de către angajatul Direcției generale control fiscal din cadrul IFS mun. Chișinău, prin care s-a constatat că SRL „MVIP Trans” a desfășurat activitate de transport auto de călători și bagaje în regim taxi în lipsa aparatului de taxat, precum și fără eliberarea bonurilor de plată.

Astfel, potrivit Actului de control nr. 1-575901 întocmit la 20.11.2012, s-a constatat încălcarea de către SRL „MVIP Trans” a prevederilor art. 8 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal și prevederile Hotărârii Guvernului nr. 474 din 28.04.1998 cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar (MMC).

Prin dezacordul din 30.11.2012, asupra Actului de control nr. 1-575901 din 20.11.2012, reclamantul a explicat că autovehiculul supus controlului fiscal de marca „Dacia Logan” cu numere de înmatriculare C LT 146, condus de către conducătorul auto Țurcanu Vasile, se deplasa în interes de serviciu având în calitate de pasageri angajatele SRL „MVIP Trans”, nefiind necesară pentru aceasta eliberarea bonului de casă sau a bonului de plată. Concomitent, prin același dezacord, reclamantul a mai informat și asupra faptului că la data controlului

aparatur de taxat cu nr.000647, instalat la bordul autovehiculului în discuție, se afla în reparație la SRL„Melitax Grup”, ce deservește SRL„MVIP Trans", anexând la dezacord actele care confirmă circumstanțele invocate.

Prin decizia nr.3506/3/11 din 12.12.2012, IFS mun. Chișinău a respins argumentele invocate în dezacordul reclamantului la Actul de control nr.1-575901 din data de 20.11.2012 și a dispus aplicarea față de SRL „MVIP Trans" sancțiunea fiscală sub formă de amendă în mărime de 25 000 lei.

Nefiind de acord cu decizia IFS mun. Chișinău nr. 3506/3/11 din 12.12.2012, reclamantul a depus cerere prealabilă la data de 24.12.2012 solicitând anularea deciziei respective.

La 05.02.2013, IFS mun. Chișinău a emis decizia nr. 40 din 24.01.2013, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea prealabilă depusă de SRL „MVIP Trans" și a menținut în vigoare decizia contestată.

Reclamantul SRL „MVIP Trans" consideră neîntemeiată decizia IFS mun. Chișinău, nr. 40 din 24.01.2013, fiind emisă tendențios și fără a lua în considerare circumstanțele de fapt și de drept invocate.

Astfel, reclamantul solicită anularea deciziei nr. 3506/3/11 din 12.12.2012, emisă de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 15.05.2013, acțiunea a fost admisă integral și s-a anulat decizia nr. 3506/3/11 din 12.12.2012 emisă de IFS mun. Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05.11.2013, a fost respins apelul declarat de către IFS mun. Chișinău și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 15.05.2013.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, IFS mun. Chișinău a declarat recurs la 26.12.2013, în termen legal, solicitând casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 05.11.2013, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a indicat, că decizia instanței de apel este ilegală, neîntemeiată și a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și a normelor de drept procedural.

Recurentul menționează că decizia instanței de apel are la bază argumente neîntemeiate ale reclamantului, precum că automobilul de marca „Dacia Logan”, cu numere de înmatriculare C LT 146, nu presta servicii de transportare a călătorilor în regim de taxi la data de 20.11.2012, dar era la dispoziția angajaților întreprinderii, care se deplasau în scop de serviciu, iar taximetrul se afla la reparație.

În continuare, recurentul menționează că decizia instanței de apel din 05.11.2013 vine în contradicție cu dispozițiile normative cuprinse la art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal; pct. 1 din Hotărârea Guvernului RM nr. 474 din 28.04.1998 „Cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar”; pct. 4 și 8 lit. g) din Regulamentul cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control pentru efectuarea decontărilor în numerar (anexa nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 474 din 28.04.1998); pct. 14 lit.b) și 62

din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 854 din 28.07.2006.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu prevederile art.445 al.(1) lit.b) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond contestate și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, din următoarele considerente.

Din materialele dosarului s-a constatat, că SRL „MVIP Trans” a depus cerere de chemare în judecată împotriva IFS mun. Chișinău, privind anularea deciziei nr.3506/3/11 din 12.12.2012.

Fiind investită cu examinarea prezentului litigiu, prima instanță s-a pronunțat în favoarea admiterii acțiunii.

Pentru a emite soluția enunțată, instanța a reținut Registrul de evidență a serviciilor de asistență tehnică pentru MMC, și anume Actul nr.3 din 19.11.2012, din care rezultă că a fost înregistrată permisiunea expedierii la reparație a MMC cu nr.000647, instalat la bordul autovehiculului de marca „Dacia Logan”, cu numere de înmatriculare C LT 146.

Instanța de fond a mai reținut că, la data efectuării controlului fiscal operativ din 20.11.2012, autovehiculul de marca „Dacia Logan”, cu numere de înmatriculare C LT 146, nu desfășura activitate de prestare a serviciilor de transport de călători și bagaje în regim taxi, fiind folosit de angajații întreprinderii în interes de serviciu, caz în care, nu este necesară eliberarea bonurilor de casă sau bonurilor de plată.

Aceiași soluție a fost reținută și de instanța de apel.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești contestate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiată și eronată soluția instanțelor de judecată.

Din materialele cauzei se constată că la data de la 20.11.2012, a fost efectuat controlul fiscal operativ de către angajatul Direcției generale control fiscal din cadrul Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău (act nr. 1-575901), prin care s-a constatat că SRL „MVIP Trans” a desfășurat activitate de transport auto de călători și bagaje în regim taxi în lipsa aparatului de taxat, precum și fără eliberarea bonurilor de casă sau a bonului de plată.

Astfel, prin decizia nr.3506/3/11 din 12.12.2012 emisă de IFS mun. Chișinău, întreprinderea a fost sancționată cu amendă în mărime de 25000 lei, în conformitate cu art. 254 alin. (4) Cod fiscal, întrucât anterior prin decizia nr.3476/3/11 din 06.12.2012 agentul economic a fost sancționat pentru comiterea aceleiași încălcări conform art. 254 alin. (1) Cod fiscal.

În conformitate cu legislația aplicabilă pricinii în cauză, și anume art. 8 alin. (2) lit.c), Cod fiscal, contribuabilul este obligat să efectueze încasările bănești în numerar prin intermediul dispozitivelor și sistemelor pentru înregistrarea operațiunilor cu numerar, respectând reglementările aprobate de Guvern.

Conform pct. 1 din Hotărârea Guvernului RM nr. 474 din 28.04.1998 „Cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar”, contribuabilii care țin evidența contabilă potrivit legii sunt obligați să efectueze decontările bănești în numerar cu utilizarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală.

Potrivit pct. 4 din Regulamentul cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control pentru efectuarea decontărilor în numerar (anexa nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 474 din 28.04.1998) prevede că, la efectuarea decontărilor bănești în numerar pentru operațiunile economice cu consumatorii, contribuabilii sunt obligați să utilizeze MCC (mașinile de casă și control). Această obligație se extinde asupra tuturor subdiviziunilor (filială, reprezentanță, oficiu, secție, magazin, depozit, unitate comercială, unitate de prestări servicii (inclusiv unitate de transport - taxi) etc.) în care contribuabilul primește plățile pentru operațiunile economice (consumatorul achită plata).

Totodată, conform pct. 8 lit. g) din același Regulament „contribuabilul este obligat în toate cazurile când utilizarea MCC este temporar imposibilă din cauza defectării, deconectării rețelei electrice etc.), să întrerupă activitatea sau să reorganizeze lucrul în continuare, eliberând consumatorilor bonuri de plată”.

Potrivit pct. 62 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28.07.2006, este stabilit că pentru transportul de persoane și bunuri în regim de taxi, sunt admise autovehiculele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: sunt dotate cu aparate de taxat legalizate (înregistrate în Registrul de stat al mijloacelor de măsurare și incluse în Registrul unic al mașinilor de casă și control), verificate metrologic și înregistrate la organul fiscal teritorial; aparatul de taxat intră în funcțiune doar în momentul în care a fost activat de dispozitivul de comandă fixat în una din pozițiile de operare.

Potrivit probelor cuprinse la materialele cauzei, intimatul a anexat la dosar copia permisiunii pentru expedierea „mașinii de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor cu numerar” (MCC) la centrul de asistență tehnică (CAT), Actul nr. 3 din 19.11.2012, precum și nota privind restituirea MCC de către CAT din data de 20.11.2012.

Din Actul nr. 3 din 19.11.2012, rezultă că nu se poate confirma faptul invocat de către agentul economic SRL „MVIP Trans” precum că la data efectuării controlului fiscal operativ de către angajatul IFS mun. Chișinău, MMC de la bordul autoturismului de model „Dacia Logan”, cu numere de înmatriculare C LT 146, se afla expedit la reparație (f.d.30).

Instanța de recurs menționează că, Actul nr. 3 din 19.11.2012, prin care intimatul argumentează lipsa întemeiată a MMC de la bordul autoturismului ca fiind transmis la reparație, cuprinde carențe evidente, în sensul că nu sunt îndeplinite rubricile din actul respectiv. Astfel, există omisiuni vădite care pun la îndoială proba respectivă, prezentată de reclamant în instanța de fond și apel la

examinarea prezentei cauze. În conformitate cu Registrul de evidență a serviciilor de asistență tehnică pentru MMC anexat la materialele dosarului, nu sunt îndeplinite rubricile și lipsesc mențiunile privind seria, numărul referitor la furnizorul MMC, nu este trecut numărul de ordine la rubrica „RMCC (partea II)”, nu este înscris numărul ultimului raport de închidere zilnică și data respectivă.

În conformitate cu art. 130 alin.(3) CPC „Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea pricinii”.

Potrivit art. 130 alin. (4) CPC „Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.”

Astfel, instanța de apel și instanța de fond și-au întemeiat hotărârile în baza Actului nr. 3 din 19.11.2012 din Registrul de evidență a serviciilor de asistență tehnică pentru MMC, care comportă omisiuni vădite care pun la îndoială proba respectivă prezentată de reclamant în judecată, ce a stat la baza soluționării greșite a pricinii în cauză de către instanțele de judecată.

Totodată, hotărârile instanțelor de judecată în pricina dată vin în contradicție cu normele de drept material, legislația aplicabilă prezentei cauzei și anume: art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal; pct. 1 din Hotărârea Guvernului RM nr. 474 din 28.04.1998 „Cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar”; pct. 4 și 8 lit. g) din Regulamentul cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control pentru efectuarea decontărilor în numerar (anexa nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 474 din 28.04.1998); pct. 14 lit.b) și 62 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 854 din 28.07.2006.

În contextul celor exprimate mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că acțiunea privind anularea deciziei nr.3506/3/11 din 12.12.2012 emisă de IFS mun. Chișinău este neîntemeiată.

Având în vedere faptul că, hotărârile instanțelor de judecată au fost emise în contradicție cu prevederile normelor de drept material și procedural, iar argumentele invocate de recurent sunt întemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de IFS mun. Chișinău, de a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 05.11.2013 și hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15.05.2013 prin care acțiunea a fost admisă ca întemeiată și de a emite o nouă hotărâre privind respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit.b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2013 și hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15 mai 2013, adoptate în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „MVIP Trans” către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care se respinge acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „MVIP Trans” către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Tatiana Vieru
Ion Corolevschi
Nicolae Gordilă
Svetlana Novac

Copia corespunde originalului, judecător

Svetlana Novac